

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4103899416
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyaková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4103899416.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci navrhovateľov: 1/ M.. J. J., bytom Y., S. XX, 2/ E. J., bytom J., H. O. XXXX, obidvaja zastúpení JUDr. Danielom Sadákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Židovská 5, proti odporcovi: I. J., bytom O. nad V. XXX, zastúpený Mgr. Zuzanou Gálikovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 33, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie navrhovateľov v I. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 5. novembra 2012 č. k. 12C/205/2003-334 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa negatívnej žaloby určenia vlastníckeho práva a v časti náhrady trov konania účastníkov **p o t v r d z u j e.**

Navrhovatelia v I. a 2. rade sú **p o v i n n í** zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 66,50 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet Mgr. Zuzany Gálikovej.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu navrhovateľov, ktorou sa domáhali určenia, že spoluvlastnícky podiel o veľkosti $\frac{3}{8}$ na nehnuteľnostiach - pozemkoch, pôvodne vedených a zapísaných v pzkn. vl. č. XXX kat. úz. J. pod parc. č. 99/2 - záhrada v intraviláne o výmere 103 štvorcových siah (370 m²), parc. č. 100 - dvor v intraviláne spoločne s parc. č. 101 - dom o výmere 82 štvorcových siah (296 m²) a parc. č. 102 - dom č. XX v intraviláne o výmere 11 štvorcových siah (40 m²), teraz zapísaných a vedených na LV č. XXX kat. úz. J. nad V., A. O. nad V., okres P., pozemok parc. č. 100/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 518 m² a pozemok parc. č. 100/2 o výmere 467 m² - záhrady, ktorý je ku dňu vydania rozsudku vo vlastníctve odporcu, patria do dedičstva po A. J., zomr. XX.XX.XXXX a M. J., rod. J., zomr. XX.XX.XXXX (po rodičoch navrhovateľov v I. a 2. rade) a určenia, že odporca nie je vlastníkom titulom vydržania $\frac{3}{8}$ k nehnuteľností tých istých pozemkov.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že čo sa týka návrhu navrhovateľov v prvej časti petitu žaloby o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po A. J., zomr. XX.XX.XXXX a M. J., rod. J., zomr. XX.XX.XXXX zamietol, pretože z vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by sporné nehnuteľnosti mali patriť do dedičstva tak, ako sa podaným návrhom domáhali. Navrhovatelia neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali hodnoverne a bez pochybností, že A. J. bol v čase svojej smrti vlastníkom predmetných nehnuteľností a logicky potom ani nemohli preukázať, že M. J. bola v čase svojej smrti ich vlastníčkou, keďže ich mala nadobudnúť dedením po svojom manželovi A. J.. Poukázal na výpovede svedkov, ktorí potvrdili, že nehnuteľnosť, na ktorej stál dom J., ktorý zbúral A. J. predali J. Z. E. v 60.-70. rokoch. Od tej doby tam J. nechodili, pozemok neužívali. Užívala ho Z. E. a potom jej dcéra V. B., ktorá pozemok predala neperfektnou kúpnou zmluvou odporcovi v roku 1982. Časť nehnuteľnosť odporca nadobudol aj dedením po svojom otcovi U. J. v roku 1983 a časť nehnuteľnosti mu predal Z. J.

v roku 1982. Odporca nerušene a dobromyseľne nehnuteľnosti užíval od roku 1983 a k týmto nadobudol vlastnícke právo vydržaním v zmysle § 134 OZ. Navrhovatelia nepreukázali, že by tieto nehnuteľnosti užívali a svoje tvrdenia nepodložili žiadnymi dôkazmi a neuniesli dôkazné bremeno.

Ohľadom druhého petitu o určenie, že odporca nie je vlastníkom titulom vydržania 3/8 k nehnuteľnostiam uviedol, že v tejto časti návrh zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, pretože aj keby návrhu v tejto časti vyhovel, na postavení navrhovateľov by sa aj tak nič nezmenilo, nedošlo by k zmene vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam v prospech navrhovateľov, nestali by sa vlastníkmi predmetných nehnuteľností, ich postavenie by bolo stále rovnaké a stalo by sa len to, že nehnuteľnosti by v LV už neboli vedené ako vlastníctvo odporcu.

Krajský súd v Nitre na odvolanie navrhovateľov v I. a 2. rade rozsudkom zo dňa 12.06.2013 č. k. 6Co/10/2013-363 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva v prospech navrhovateľov v I. a 2. rade potvrdil a v ostatnej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností pôvodne zapísaných v pzkn. vl. č. XXX kat. úz. J. ako parc. č. 99/2 - záhrada v intraviláne o výmere 370 m², parc. č. 100 - dvor v intraviláne spoločne s parc. č. 101 - dom o výmere 296 m² a parc. č. 102 - dom č. XX v intraviláne o výmere 40 m², teraz zapísaných a vedených na LV č. XXX kat. úz. J. nad V., A. O. nad V., okres P. ako parc. č. 100/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 518 m² a parc. č. 100/2 - záhrady o výmere 467 m² v podiele 3/8. Navrhovateľov v I. a 2. rade zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 691,43 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľom v I. a 2. rade náhradu trov konania v sume 780,70 eura a náhradu trov právneho zastúpenia 1.153,82 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku JUDr. Terézii Turkovičovej.

Na základe podaného dovolania odporcu v jeho zmeňujúcej časti Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 16.12.2014 č. k. 2Cdo/440/2013-403 rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 12.06.2013 sp. zn. 6Co/10/2013 v jeho zmeňujúcej časti a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí k otázke naliehavého právneho záujmu uviedol, že ak navrhovatelia sa domáhali určenia, že odporca nie je vlastníkom určitej veci a zároveň aj určenia, že tá istá vec patrí do dedičstva po neb. právnom predchodcovi navrhovateľov, navrhovatelia nemajú naliehavý právny záujem na žalobe, ktorou sa domáhajú negatívneho určenia. Pozitívny určovací petít totiž v tomto prípade zahrňuje v sebe i cieľ sledovaný navrhovaným negatívnym petitom. Okrem toho podkladom pre vykonanie zápisu zmien v katastri nehnuteľnosti nemôže byť rozhodnutie, ktorým by právo alebo právny vzťah boli určené negatívne, pretože platná právna úprava nepozná inštitút zrušenia posledného zápisu (výmaz zápisu). Práva k nehnuteľnostiam sa vykonávajú len zápisom do katastra nehnuteľnosti (nie výmazom), formou vkladu, záznamom alebo poznámkou (§ 4 ods. 1, 2 zák. č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam). Zmenu zápisu v katastri nehnuteľnosti nie je možné dosiahnuť žalobou o zapretie vlastníctva podľa § 80 písm. c/ OSP tak, ako to odvolací súd nesprávne uviedol. Táto skutočnosť preto nemá z hľadiska existencie naliehavého právneho záujmu navrhovateľov na žalobe o zapretie vlastníctva právny význam. Keďže Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu zrušil, zrušil i nadväzujúci výrok o trovách konania a vec mu v tejto časti vrátil na ďalšie konanie, pričom právny názor dovolacieho súdu je pre odvolací súd záväzný.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti ust. § 205 a nasl. OSP preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa negatívneho určenia vlastníctva a dospel k záveru, že v tejto časti je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Odvolací súd svojím rozsudkom zo dňa 12.06.2013 č. k. 6Co/10/2013-363 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti týkajúcej sa určenia vlastníckeho práva v prospech navrhovateľov v I. a 2. rade potvrdil. V tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť, pretože dovolanie proti rozsudku dovolacieho súdu bolo podané len v zmeňujúcej časti. Preto prieskumom dovolacieho konania po vrátení veci z Najvyššieho súdu SR zostala zamietajúca časť rozsudku súdu prvého stupňa týkajúca sa určenia, že odporca nie je vlastníkom nehnuteľnosti tak, ako boli žalované. Odvolací súd

vo svojom rozhodnutí zaujal právny názor, že na negatívnom určení vlastníckeho práva navrhovateľa majú naliehavý právny záujem Najvyšší súd SR vo svojom zrušujúcom uznesení sa vyjadril k otázke naliehavého právneho záujmu keď uviedol tak, ako bolo vyššie uvedené, že na negatívnom určení navrhovateľa nemôžu mať naliehavý právny záujem, keď sa zároveň domáhali aj pozitívneho určení vlastníckeho práva. Odvolací súd je v zmysle ust. § 243d ods. 1 OSP viazaný právnym názorom vysloveným dovolacím súdom, preto odvolací súd v ďalšom už len konštatuje, že pokiaľ súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Keďže súd prvého stupňa v tejto časti mal za to, že navrhovateľa nepreukázali naliehavý právny záujem na negatívnom určení, odvolací súd v zmysle vyššie vysloveného právneho názoru dovolacieho súdu rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa aj v časti náhrady trov konania účastníkov, keď rozhodnutie je i v tejto časti vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s ust. § 142 ods. 1 OSP a keďže odporca bol v konečnom dôsledku v celom rozsahu úspešný, tak mu odvolací súd priznal i náhradu trov odvolacieho konania. Právna zástupkyňa odporcu si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej pomoci a to účasť na odvolacom pojednávaní dňa 12.06.2013 - 58,69 eura + 7,81 eura režijný paušál, teda 66,50 eura. Právna zástupkyňa odporcu si uplatnila zároveň v dovolaní i trovy dovolacieho konania avšak tieto bližšie nešpecifikovala a nevyčíslila.

V zmysle ust. § 151 ods. 1 OSP je účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania povinný trovy konania vyčíslieť najneskôr do 3 pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia. K vyhláseniu rozhodnutia došlo dňom 29.04.2013, právna zástupkyňa odporcu trovy konania v lehote 3 dni nevyčíslila, preto jej odvolací súd priznal náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, ktoré do tohto času boli riadne uplatnené a vyčíslené (§ 151 ods. 2 OSP).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.